

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 369

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 31 mai 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 398 din 26 aprilie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății	2-3
ACTE ALE UNIUNII NAȚIONALE A EVALUATORILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA	
1. — Hotărâre pentru aprobarea Codului de etică al profesiei de evaluator autorizat	4-5
2. — Hotărâre pentru aprobarea Regulamentului Comisiei de etică și disciplină	6-15
3. — Hotărâre privind aprobarea standardelor de evaluare obligatorii pentru membrii Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România	16
★	
Rectificări	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 398**

din 26 aprilie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății

Petre Lăzăroiu	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 259 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Ioan Rotărescu în Dosarul nr. 175/85/2011 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.520D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției a depus la dosar note scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate și judecarea în lipsă a acesteia, arătând că nu poate fi prezent în fața Curții din motive de sănătate. În acest sens, la dosarul cauzei, autorul a depus o scrisoare medicală.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată și de menținere a practicii Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia civilă nr. 1.860 din 31 octombrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 175/85/2011, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 259 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății**, excepție ridicată de Ioan Rotărescu într-o cauză având ca obiect recalcularea sumei reprezentând asigurările sociale de sănătate, prin schimbarea bazei de calcul al procentului de 5,5% prevăzut de lege, ce a fost aplicat la valoarea totală a pensiei și nu la diferența cu care aceasta depășește pragul de 740 lei prevăzut în textul criticat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 retroactivează, creând, totodată, discriminare între persoanele ale căror venituri din pensii depășesc suma de 740 lei, care sunt obligați la plata unor asigurări sociale de sănătate mai mari decât cele ale căror pensii se situează sub acest prag.

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, opinând că textele criticate se aplică de la data de 1 ianuarie 2011, neretroactivând, și că acestea nu instituie un regim discriminatoriu, ci unul diferit, impus de necesitatea asigurării echilibrului bugetar al Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate. Se arată, de asemenea, că prin dispozițiile criticate legiuitorul a urmărit asigurarea minimului de asistență medicală necesară populației, inclusiv pentru categoriile de persoane aflate în imposibilitatea de a contribui la constituirea acestor fonduri.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul arată că prevederile art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 sunt constituționale, deoarece acestea afectează doar cuantumul pensiilor și sunt aplicabile numai pentru viitor, necontravenind, în acest fel, dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție. Se susține, totodată, că acestea instituie un tratament juridic egal pentru toate persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute de ipoteza normei criticate.

Avocatul Poporului susține că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând trimitere la deciziile Curții Constituționale nr. 705 din 11 septembrie 2007, nr. 171 din 8 februarie 2011 și nr. 847 din 23 iunie 2011.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, art. 259 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 din 10 decembrie 2010. Curtea, având în vedere dispozițiile art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, reține că autorul critică, în realitate, prevederile art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, așa cum acestea au fost modificate prin art. 1 pct. 7 din Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 107/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, care au următorul cuprins: „(2) *Contribuția datorată de pensionarii ale căror venituri din pensii depășesc 740 de lei este de 5,5% aplicată asupra acestor venituri și se virează odată cu plata drepturilor bănești asupra cărora se calculează de către cei care efectuează plata acestor drepturi. Prin aplicarea acestei cote nu poate rezulta o pensie netă mai mică de 740 de lei.*”

Se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii și ale art. 16 cu privire la egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prin deciziile nr. 223 și 224 din 13 martie 2012, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 18 aprilie 2012, a stabilit că dispozițiile art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății sunt constituționale în măsura în care se interpretează în sensul că procentul de 5,5 se aplică numai asupra veniturilor din pensii care depășesc 740 de lei.

În măsura în care instanța constituțională a constatat constituționalitatea textului criticat într-o anumită interpretare, ce rezultă direct din dispozitivul deciziei, prin ridicarea din nou a unei excepții de neconstituționalitate cu privire la același text și cu o motivare identică se tinde la înfrângerea caracterului general obligatoriu al deciziei Curții Constituționale, care se atașează inclusiv deciziilor prin care se constată constituționalitatea legilor sau a ordonanțelor ori a unor dispoziții din acestea.

Devin, astfel, incidente dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”. Rațiunea aplicării acestor dispoziții legale constă în faptul că, indiferent de interpretările ce se pot aduce unui text, atunci când Curtea Constituțională a hotărât în dispozitivul deciziei pronunțate în cadrul competenței prevăzute de art. 146 lit. d) din Constituție că numai o anumită interpretare este conformă cu Constituția, se menține prezumția de constituționalitate a textului în această interpretare, dar sunt excluse din cadrul constituțional toate celelalte interpretări posibile. În consecință, Curtea reține că într-o atare situație excepția de neconstituționalitate a fost admisă (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, sau Decizia nr. 121 din 16 octombrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 27 mai 1997),

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Ioan Rotărescu în Dosarul nr. 175/85/2011 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința din data de 26 aprilie 2012.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

iar a contesta din nou constituționalitatea interpretărilor care au fost deja excluse din cadrul constituțional echivalează cu încălcarea art. 147 alin. (4) din Constituție, coroborat cu art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992. De asemenea, în sensul respingerii ca inadmisibile, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, a unor astfel de excepții de neconstituționalitate, merită a fi menționate Decizia nr. 167 din 26 septembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 642 din 8 decembrie 2000, Decizia nr. 145 din 8 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 320 din 14 iunie 2001, sau Decizia nr. 245 din 18 septembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 718 din 12 noiembrie 2001, Decizia nr. 898 din 30 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 6 octombrie 2011, Decizia nr. 1.148 din 13 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 783 din 4 noiembrie 2011, sau Decizia nr. 1.422 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 880 din 13 decembrie 2011.

Prin urmare, reținând că acest caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate a intervenit după sesizarea Curții, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 319 din 29 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 25 aprilie 2012).

În fine, Curtea reține că, întrucât deciziile sale produc efecte numai pentru viitor, potrivit art. 147 alin. (4) din Constituție, cele stabilite prin acestea urmează a se aplica de la data publicării lor în Monitorul Oficial al României, Partea I; totodată, instanțele judecătorești vor aplica deciziile Curții Constituționale numai în cauzele pendinte la momentul publicării acestora, cauze în care dispozițiile art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății sunt aplicabile, precum și în cauzele în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate până la data sus-menționată, în această ultimă ipoteză deciziile pronunțate de Curtea Constituțională constituind temei al revizuirii potrivit art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă.

Așadar, raporturile juridice stabilite între asigurat și stat în legătură cu contribuțiile la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate deja reținute până la data publicării deciziei Curții Constituționale constituie, din perspectiva deciziilor nr. 223 și 224 din 13 martie 2012, *facta praeterita* și nu pot face obiectul unor cereri de restituire formulate ulterior publicării acestor decizii. O interpretare contrară ar echivala cu aplicarea retroactivă a deciziilor Curții Constituționale, ceea ce este inadmisibil.

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

ACTE ALE UNIUNII NAȚIONALE A EVALUATORILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA

UNIUNEA NAȚIONALĂ A EVALUATORILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE pentru aprobarea Codului de etică al profesiei de evaluator autorizat

În temeiul art. 5 alin. (2) și al art. 7 alin. (3) lit. i) din Ordonanța Guvernului nr. 24/2011 privind unele măsuri în domeniul evaluării bunurilor,

Conferința națională a Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Codul de etică al profesiei de evaluator autorizat, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România,
Marian Petre

București, 19 mai 2012.
Nr. 1.

ANEXĂ

CODUL DE ETICĂ al profesiei de evaluator autorizat

1. Dispoziții generale

a) Profesionistul evaluator autorizat trebuie să respecte, pe lângă prevederile legale în materie, și principiile și reglementările din prezentul cod de etică.

b) Obiectivul codului de etică constă în consolidarea încrederii publice în procesul de evaluare prin crearea unui cadru pentru exprimarea de opinii de evaluare credibile de către evaluatorii autorizați cu pregătire adecvată și care își desfășoară activitatea în mod etic.

c) Scopul codului de etică constă în promovarea principiilor și conduitei etice pentru profesia de evaluator autorizat.

d) Principiile etice fundamentale ale profesiei de evaluator autorizat stabilesc cadrul de conduită pe care trebuie să îl respecte evaluatorul autorizat atunci când oferă un serviciu de evaluare.

e) Utilizatorii informațiilor și rapoartelor de evaluare cu privire la estimarea valorii bunurilor trebuie să aibă siguranța că evaluările au fost efectuate de către persoane autorizate și competente, care respectă un cod de principii fundamentale în exercitarea profesiei lor.

2. Principii etice fundamentale

Principiile etice fundamentale ale profesiei de evaluator autorizat cuprind aspecte care trebuie luate în considerare sau acțiuni care trebuie efectuate în vederea evitării ori a diminuării pericolelor ce pot apărea pe parcursul activității unui evaluator autorizat.

Principiile etice fundamentale pe care un evaluator autorizat trebuie să le dețină sunt enunțate în continuare:

— integritate: să fie direct și onest în relațiile profesionale și de afaceri;

— obiectivitate, independență, imparțialitate: să evite conflicte de interes, influențe sau preferințe care să îi afecteze judecata profesională;

— confidențialitate: să respecte confidențialitatea informațiilor obținute ca urmare a relațiilor profesionale și să nu divulge astfel de informații terților fără a avea autoritatea specifică (dacă nu există dreptul legal sau profesional ori datoria legală sau profesională de a divulga), să nu folosească informațiile în avantajul personal sau al unor terțe părți;

— competență profesională: să mențină cunoștințele și abilitățile profesionale necesare pentru a oferi clienților sau angajatorului servicii competente bazate pe practicile, legislația și tehnicile actuale; să își desfășoare activitatea în mod serios și în concordanță cu standardele profesionale de evaluare obligatorii pentru membrii Uniunii Naționale a Evaluatoarelor Autorizați din România, denumită în continuare *Uniunea*;

— comportament profesional: să respecte legile și reglementările în domeniul evaluării de bunuri și să evite orice fel de acțiuni care ar putea discredita profesia.

2.1. Integritate

a) Principiul integrității obligă toți evaluatorii autorizați să fie cinstiți și onești în toate relațiile profesionale și de afaceri. Integritatea implică o comportare corectă și sinceră.

b) Evaluatorul autorizat nu va realiza cu bună știință un raport de evaluare, un raport de verificare sau orice altă opinie referitoare la evaluare care:

— conține declarații sau informații care sunt false, greșite ori întocmite în mod necorespunzător;

— conține erori fundamentale prin omisiune sau realizate cu intenție.

c) Dacă un evaluator autorizat descoperă asocierea sa cu astfel de informații sau erori, va trebui să ia imediat măsurile necesare pentru a corecta erorile efectuate și să informeze clientul și destinatarul lucrării de cele constatate.

d) Onorariul perceput de evaluatorul autorizat pentru activitatea de evaluare desfășurată nu trebuie să fie exprimat ca procent din valoarea estimată și nici nu trebuie să fie condiționat de mărimea valorii propuse sau de nivelul unor impozite ori taxe legate de valoarea propusă. De asemenea, onorariul nu trebuie să depindă nici de realizarea unui eveniment sau beneficiu viitor.

2.2. Obiectivitate, independență, imparțialitate

a) Principiul obiectivității obligă evaluatorul autorizat să aibă în activitatea desfășurată un comportament și un raționament profesional care să nu fie compromise din cauza prejudecăților, conflictului de interese sau din cauza influenței altor persoane.

b) Evaluatorul autorizat are obligația de a fi imparțial, independent și onest. Incertitudinile posibile referitoare la independență sau imparțialitate trebuie să fie făcute cunoscute celor implicați și eliminate ori minimalizate pentru a nu exista suspiciuni privind concluziile lucrării de evaluare.

c) În exercitarea profesiei (evaluări de bunuri, verificarea evaluărilor, consultanță în evaluare), evaluatorii autorizați trebuie să dezvolte și să raporteze analize, opinii și concluzii nepreferențiale.

d) Evaluatorul autorizat trebuie să refuze lucrarea de evaluare pentru care există amenințări certe privind obiectivitatea, imparțialitatea sau independența sa.

e) Evaluatorul autorizat nu va efectua o lucrare de evaluare pentru aceleași bunuri pentru două sau mai multe părți implicate într-o tranzacție, fără acordul scris al părților.

2.3. Confidențialitate

a) Evaluatorul autorizat trebuie să respecte confidențialitatea informațiilor deținute cu privire la client și la lucrările efectuate și trebuie să fie precaut și vigilent pentru a nu face dezvăluiri neintenționate.

b) Evaluatorul autorizat va comunica numai clientului sau destinatarului lucrării ori persoanelor autorizate de către aceștia valorile rezultate în urma evaluării sau alte informații considerate de comun acord ca fiind confidențiale, cu excepția cazului când se solicită acest lucru în mod legal, pentru respectarea anumitor proceduri judiciare. Contractul de servicii de evaluare reprezintă cadrul legal adecvat pentru a preciza tipul și natura informațiilor considerate confidențiale.

c) Evaluatorul autorizat va lua toate măsurile rezonabile pentru a se asigura că personalul aflat în subordinea sa și persoanele de la care obține asistență respectă obligația de confidențialitate rezultată ca urmare a unei misiuni de evaluare.

d) Obligația respectării principiului confidențialității continuă chiar și după încheierea relației dintre evaluatorul autorizat, client sau angajator.

2.4. Competența profesională

a) Principiul competenței profesionale implică următoarele obligații din partea evaluatorului autorizat:

— menținerea cunoștințelor profesionale și a abilităților la nivelul necesar astfel încât angajatorul sau clienții să beneficieze de servicii profesionale competente;

— realizarea serviciilor profesionale în conformitate cu standardele de evaluare obligatorii pentru membrii Uniunii.

b) Competența profesională implică exercitarea judecății în utilizarea cunoștințelor și a abilităților profesionale pentru realizarea serviciilor de evaluare și presupune:

— dobândirea de cunoștințe profesionale adecvate;

— menținerea nivelului de cunoștințe profesionale prin programele de pregătire continuă.

c) Evaluatorul autorizat trebuie să aibă cunoștințele și abilitățile necesare, astfel încât să înțeleagă și să utilizeze corect metodele și procedurile de evaluare general recunoscute pentru realizarea unei evaluări credibile; să nu efectueze evaluarea într-o manieră neatentă sau neglijentă, favorizând apariția de erori.

d) Evaluatorul autorizat va lua toate măsurile rezonabile pentru a se asigura că cei care își desfășoară activitatea de evaluare sub coordonarea sa acționează în conformitate cu standardele de evaluare obligatorii pentru membrii Uniunii.

e) Evaluatorul autorizat va respecta standardele de evaluare obligatorii pentru membrii Uniunii. Situațiile în care aceste standarde nu sunt aplicabile misiunii de evaluare din cauza unor acte normative incidente sau altor cerințe relevante misiunii trebuie clarificate cu clientul și destinatarul și explicitate în raport.

f) Evaluatorul autorizat va presta acele servicii de evaluare pentru care are competențe și calificări, conform Tabloului evaluatorilor autorizați, dobândite prin pregătire profesională specifică.

2.5. Comportament profesional

a) Principiul comportamentului profesional obligă toți evaluatorii autorizați să respecte legislația specifică în vigoare și standardele de evaluare obligatorii pentru membrii Uniunii.

b) Evaluatorii autorizați nu trebuie să compromită buna reputație a profesiei. Ei trebuie să fie cinstiți și sinceri, să prezinte obiectiv și fără ambiguități procesul de evaluare și concluziile lucrării, indiferent de dorințele și indicațiile clientului.

c) Evaluatorii autorizați vor evita orice comportament ori acțiune care ar putea discredita profesia, Uniunea și membrii acesteia sau care ar fi în detrimentul interesului public.

d) Evaluatorii autorizați nu vor prezenta denaturat calificările și experiența profesională propriei.

e) Evaluatorul autorizat nu va induce în eroare Uniunea în mod expres sau printr-un act de omisiune pentru a fi eligibil pentru un anume statut ori categorie de membri.

f) Evaluatorii autorizați nu vor face afirmații compromițătoare cu privire la alți evaluatori autorizați sau la lucrările efectuate de către aceștia.

3. Dispoziții finale

3.1. Prevederile prezentului cod de etică sunt obligatorii pentru toți evaluatorii autorizați, persoane fizice și persoane juridice, membrii ai Uniunii.

3.2. Nerespectarea dispozițiilor prezentului cod de etică constituie abatere disciplinară și atrage răspunderea evaluatorilor autorizați conform regulamentelor în vigoare.

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Regulamentului Comisiei de etică și disciplină

În temeiul art. 10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 24/2011 privind unele măsuri în domeniul evaluării bunurilor și al art. 12 alin. (5) din Regulamentul de organizare și funcționare a Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 353/2012,

Conferința națională a Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul Comisiei de etică și disciplină, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România,
Marian Petre

București, 19 mai 2012.

Nr. 2.

ANEXĂ

REGULAMENTUL

Comisiei de etică și disciplină

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Evaluatorii autorizați răspund disciplinar în cazul săvârșirii unor abateri disciplinare.

(2) Abaterea disciplinară constă într-o acțiune sau inacțiune în legătură cu activitatea de evaluare, săvârșită cu vinovăție, prin care normele legale privind evaluarea și profesia de evaluator autorizat, regulamentul intern, standardele de evaluare, codul de etică sau dispozițiile legale date de către organele Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România, denumită în continuare *Uniunea*, sunt încălcate de către evaluatorul autorizat.

Art. 2. — Sunt abateri disciplinare faptele prevăzute la art. 12 din Regulamentul de organizare și funcționare a Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 353/2012, respectiv:

- a) nerespectarea standardelor de evaluare aprobate de Uniune;
- b) nerespectarea prevederilor codului de etică al profesiei;
- c) refuzul de a pune la dispoziție documentele sau informațiile solicitate de Comisia de monitorizare și verificare și/sau de Comisia de etică și disciplină;
- d) necomunicarea la termen a documentelor care implică modificări ale informațiilor cuprinse în Tabloul Uniunii;
- e) desfășurarea de activități politice în cadrul Uniunii și cu ocazia manifestărilor organizate de aceasta;

f) exercitarea profesiei de către membrii inactivi sau membrii care se află în perioada de suspendare, dacă fapta nu întrunește conținutul constitutiv al unei infracțiuni;

g) nerespectarea dispozițiilor legale care reglementează profesia de evaluator autorizat, dacă fapta nu întrunește conținutul constitutiv al unei infracțiuni sau contravenții;

h) utilizarea neautorizată a siglei și însemnelor Uniunii în scop publicitar în rapoartele de evaluare sau în orice fel de materiale de identificare ori de prezentare a evaluatorului autorizat.

Art. 3. — (1) Sancțiunile disciplinare aplicabile evaluatorilor autorizați sunt cele prevăzute la art. 26 din Ordonanța Guvernului nr. 24/2011 privind unele măsuri în domeniul evaluării bunurilor, denumită în continuare *Ordonanță*, respectiv:

- a) avertisment scris;
- b) avertisment cu acțiune corectivă profesională;
- c) suspendarea calității de membru pe o perioadă de până la 12 luni;
- d) retragerea calității de membru al Uniunii.

(2) Sancțiunile disciplinare aplicabile evaluatorilor autorizați persoane fizice sunt cele prevăzute la art. 26 din Ordonanță.

(3) Sancțiunile disciplinare aplicabile evaluatorilor autorizați persoane juridice sunt cele prevăzute la art. 26 lit. a), c) și d) din Ordonanță.

(4) În cazul evaluatorilor autorizați, alții decât membrii Consiliului director al Uniunii, denumit în continuare *Consiliul director*, sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 26 din Ordonanță se hotărăsc de către Consiliul director, la propunerea Comisiei de etică și disciplină.

(5) În cazul evaluatorilor autorizați membri ai Consiliului director, sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 26 din Ordonanță se hotărăsc de către Conferința națională a Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România, denumită în continuare *Conferința națională*, la propunerea Comisiei de etică și disciplină.

(6) În cazul în care persoana cercetată este un membru al Comisiei de etică și disciplină, aceasta este suspendată din funcția de membru al comisiei respective pe durata procedurii disciplinare.

(7) Acțiunea disciplinară se prescrie în termen de 3 ani de la data săvârșirii faptei.

CAPITOLUL II

Constituirea, organizarea și atribuțiile Comisiei de etică și disciplină

Art. 4. — (1) Comisia de etică și disciplină din cadrul Uniunii cercetează faptele de natură să atragă răspunderea disciplinară a membrilor Uniunii, persoane fizice și persoane juridice.

(2) Activitatea Comisiei de etică și disciplină se desfășoară cu respectarea următoarelor principii:

a) prezumția de nevinovăție, conform căruia se prezumă că persoana supusă cercetării este nevinovată atât timp cât vinovăția sa nu a fost dovedită;

b) garantarea dreptului la apărare, conform căruia se recunoaște dreptul persoanei împotriva căreia a fost îndreptată sesizarea de a fi audiată, de a prezenta dovezi în apărarea sa, de a avea acces la dosarul disciplinar și de a fi asistată de un avocat și/sau de un consultant de specialitate din cadrul sau din afara Uniunii, pe tot parcursul procedurii disciplinare;

c) celeritatea procedurii, care presupune obligația Comisiei de etică și disciplină de a proceda fără întârziere la soluționarea cauzei, cu respectarea drepturilor persoanei implicate și a regulilor prevăzute în prezentul regulament;

d) contradictorialitatea, care presupune asigurarea posibilității persoanelor aflate pe poziții divergente de a se exprima cu privire la orice act sau fapt care are legătură cu abaterea disciplinară pentru care a fost sesizată Comisia de etică și disciplină;

e) proporționalitatea, conform căruia trebuie respectat un raport corect între gravitatea abaterii disciplinare, circumstanțele săvârșirii acesteia și sancțiunea disciplinară propusă a fi aplicată;

f) legalitatea sancțiunii, conform căruia Comisia de etică și disciplină nu poate propune decât sancțiunile disciplinare prevăzute de Ordonanță;

g) unicitatea sancțiunii, potrivit căruia pentru o abatere disciplinară nu se poate aplica decât o singură sancțiune disciplinară;

h) confidențialitatea, conform căruia membrii comisiei sunt obligați să nu divulge aspecte legate de cercetarea disciplinară a unui membru al Uniunii.

Art. 5. — Comisia de etică și disciplină are următoarele atribuții principale:

a) cercetează abaterile disciplinare pentru care a fost sesizată;

b) întocmește un referat cu privire la cazul în care a fost sesizată, pe care îl înaintează Consiliului director sau Conferinței naționale, după caz;

c) propune în cuprinsul referatului prevăzut la lit. b) clasarea, aplicarea sau neaplicarea uneia dintre sancțiunile disciplinare prevăzute de Ordonanță.

Art. 6. — (1) Comisia de etică și disciplină este compusă din 5 membri titulari și 3 membri supleanți, aleși și revocați din funcție de Conferința națională.

(2) Alegerea Comisiei de etică și disciplină se realizează în conformitate cu procedura de alegeri aprobată de Consiliul director, potrivit art. 7 alin. (9) din Ordonanță.

(3) Poate fi membru al Comisiei de etică și disciplină evaluatorul autorizat înscris în Tabloul Uniunii, membru titular, care îndeplinește următoarele condiții:

a) are o vechime de cel puțin 5 ani în profesia de evaluator;

b) nu a fost sancționat disciplinar în ultimii 3 ani;

c) se bucură de autoritate profesională și probitate morală.

(4) Membrii Consiliului director nu pot fi membri ai Comisiei de etică și disciplină.

Art. 7. — (1) Mandatul membrilor Comisiei de etică și disciplină este de 4 ani și poate fi prelungit o singură dată, prin realegerea membrului respectiv de către Conferința națională.

(2) Mandatul de membru al Comisiei de etică și disciplină este personal și nu poate fi transmis altor persoane.

(3) Mandatul membrilor Comisiei de etică și disciplină începe de la data depunerii angajamentului de confidențialitate, prevăzut în anexa nr. 1, și încetează în următoarele cazuri:

a) prin revocare de către Conferința națională;

b) prin deces;

c) prin demisie;

d) prin încetarea sau pierderea calității de membru al Uniunii;

e) prin aplicarea de către Consiliul director a oricăreia dintre sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 26 din Ordonanță.

(4) În cazurile prevăzute la alin. (3), membrii supleanți pot deveni membri titulari ai Comisiei de etică și disciplină în ordinea voturilor obținute la alegerile din cadrul Conferinței naționale.

Art. 8. — Membrii Comisiei de etică și disciplină trebuie să fie imparțiali și independenți de persoana cercetată disciplinar și de orice altă persoană care are legătură cu aceasta sau are vreun interes în legătură cu fapta cercetată. Oricare membru al Comisiei de etică și disciplină care se află în conflict de interese sau este soț, rudă sau afin până la gradul al treilea inclusiv cu una dintre părțile implicate sau cu avocatul ori mandatarul acesteia are obligația să se abțină de la vot. Respectarea cerinței de independență se declară pe propria răspundere de către fiecare membru al Comisiei de etică și disciplină, conform declarației prevăzute în anexa nr. 8, pentru fiecare cauză disciplinară.

Art. 9. — (1) Membrii titulari ai Comisiei de etică și disciplină au obligația de a participa la ședințele Comisiei de etică și disciplină, de a efectua cercetarea disciplinară prealabilă în cauzele în care sunt desemnați ca raportori.

(2) În cazul în care un membru titular lipsește nemotivat de la 3 ședințe ale Comisiei de etică și disciplină, președintele acesteia poate propune Conferinței naționale revocarea sa din funcție.

Art. 10. — (1) Comisia de etică și disciplină este condusă de un președinte, ales și revocat din funcție de către membrii titulari ai Comisiei de etică și disciplină cu votul majorității absolute.

(2) Președintele Comisiei de etică și disciplină are ca atribuții principale:

a) primește sesizările și desemnează raportorul responsabil cu cercetarea disciplinară prealabilă pentru fiecare caz;

b) stabilește ordinea de zi a ședinței Comisiei de etică și disciplină, pe care o trimite membrilor comisiei prin intermediul secretariatului;

c) convoacă și conduce ședințele Comisiei de etică și disciplină;

d) coordonează secretariatul Comisiei de etică și disciplină;

e) participă la ședințele Consiliului director și prezintă referatele privind cercetarea disciplinară întocmite de Comisia de etică și disciplină;

f) participă la Conferința națională și prezintă raportul de activitate al Comisiei de etică și disciplină, precum și referatele

privind cercetarea disciplinară a membrilor Consiliului director, dacă este cazul;

g) răspunde de activitatea Comisiei de etică și disciplină;

h) reprezintă Comisia de etică și disciplină în relația cu celelalte organe ale Uniunii.

Art. 11. — (1) Comisia de etică și disciplină are un secretariat, desemnat de către președintele Uniunii din rândul personalului salariat al Uniunii. La începerea activității, membrii secretariatului semnează angajamentul de confidențialitate, prevăzut în anexa nr. 2.

(2) Atribuțiile principale ale secretariatului Comisiei de etică și disciplină sunt următoarele:

a) înregistrează și conduce evidența sesizărilor și a altor documente înaintate Comisiei de etică și disciplină ori emise de aceasta;

b) îl informează de îndată pe președintele Comisiei de etică și disciplină despre sesizările primite;

c) comunică membrilor titulari, precum și membrilor supleanți, dacă este cazul, data, ora, locul și ordinea de zi a ședințelor Comisiei de etică și disciplină;

d) transmite convocările persoanelor care urmează a fi audiate de raportor, de Comisia de etică și disciplină, de Consiliul director sau de Conferința națională, după caz;

e) efectuează toate lucrările necesare desfășurării în bune condiții a cercetării disciplinare prealabile de către raportor;

f) la solicitarea președintelui Comisiei de etică și disciplină sau a raportorului, redactează documente necesare derulării cercetării disciplinare;

g) primește, înregistrează și arhivează, atât pe suport hârtie, cât și în format electronic, toate înscrisurile administrate de raportor și de Comisia de etică și disciplină, precum și corespondența purtată în legătură cu cauzele de cercetare disciplinară;

h) întocmește și menține la zi: registrul de evidență a sesizărilor, conform anexei nr. 3; registrul hotărârilor, conform anexei nr. 4; procesele-verbale de ședință ale Comisiei de etică și disciplină; registrul deciziilor Consiliului director, precum și ale Conferinței naționale, după caz, privind soluționarea procedurii disciplinare, conform anexei nr. 5; registrul procedurii disciplinare stabilit de către Consiliul director;

i) comunică actele de procedură disciplinară, în cazurile prevăzute de prezentul regulament;

j) colaborează cu secretariatul Consiliului director pentru redactarea deciziilor de soluționare a procedurii disciplinare;

k) întocmește și menține la zi registrul antecedentelor disciplinare ale membrilor Uniunii, conform anexei nr. 6;

l) pune la dispoziția Consiliului director, la cererea acestuia, registrele prevăzute la lit. h) și k), precum și documentele care au stat la baza întocmirii acestora.

Art. 12. — (1) Comisia de etică și disciplină se întrunește în plen cel puțin o dată pe an pentru aprobarea raportului de activitate și ori de câte ori este necesar la convocarea președintelui ei sau a majorității absolute a membrilor titulari ai acesteia.

(2) Pentru validitatea deliberărilor Comisiei de etică și disciplină este necesară prezența a cel puțin 3 membri titulari, iar hotărârile se iau cu votul majorității absolute a membrilor titulari. Votul este deschis.

(3) Membrii supleanți pot participa la ședințele Comisiei de etică și disciplină la invitația președintelui comisiei, fără a avea drept de vot.

CAPITOLUL III Procedura disciplinară

SECȚIUNEA 1

Sesizarea Comisiei de etică și disciplină

Art. 13. — (1) Procedura disciplinară se declanșează:

a) la sesizarea oricărei persoane fizice sau juridice;

b) prin autosesizarea președintelui Uniunii, inclusiv ca urmare a unor articole din mass-media.

(2) Sesizarea trebuie să cuprindă:

a) numele, prenumele, domiciliul sau denumirea și sediul, după caz, datele de identificare ale persoanei care formulează sesizarea, precum și calitatea în care formulează sesizarea;

b) numele și prenumele sau denumirea și sediul, după caz, ale persoanei a cărei faptă este sesizată și, dacă este posibil, numărul legitimației de membru sau al autorizației, județul de domiciliu sau al sediului social și specializarea;

c) descrierea faptei care constituie obiectul sesizării;

d) dovezile pe care se sprijină sesizarea, inclusiv raportul de evaluare și anexele acestuia, atunci când este cazul;

e) data și semnătura persoanei care formulează sesizarea.

(3) Sesizarea se formulează în scris, conform modelului orientativ prevăzut în anexa nr. 7, și este însoțită, când este posibil, de dovezile care o susțin.

(4) În situația în care sesizarea nu este însoțită de elementele prevăzute la alin. (2), raportorul desemnat de președintele Comisiei de etică și disciplină sau unul dintre membrii acesteia va pune în vedere persoanei care a formulat sesizarea să realizeze completările necesare, stabilind un termen.

(5) Dacă din cuprinsul sesizării nu rezultă date suficiente despre fapta ori persoana care a formulat sesizarea sau în cazul în care persoana care a formulat sesizarea nu realizează în termenul stabilit completările solicitate de raportorul Comisiei de etică și disciplină potrivit alin. (2), sesizarea poate fi clasată.

(6) Dacă, pe parcursul cercetării disciplinare, raportorul, Comisia de etică și disciplină, Consiliul director sau Conferința națională, după caz, constată săvârșirea și a altor fapte de către persoana cercetată, oricare din aceștia poate extinde cercetarea și cu privire la aceste fapte.

(7) Dacă, pe parcursul cercetării disciplinare, raportorul, Comisia de etică și disciplină, Consiliul director sau Conferința națională, după caz, constată participarea și a altor evaluatori autorizați la faptele cercetate, oricare din aceștia poate solicita președintelui Uniunii aprobarea extinderii cercetării și cu privire la acești evaluatori.

Art. 14. — (1) Sesizările se înregistrează în registrul de intrări al registraturii generale a Uniunii și se transmit președintelui Comisiei de etică și disciplină.

(2) Sesizarea sau autosesizarea, după caz, se consemnează de către Secretariatul Comisiei de etică și disciplină în registrul de evidență a sesizărilor, atribuind un număr de ordine de la 1 la n în fiecare an, care va fi numărul de dosar disciplinar. Orice document referitor la cercetarea disciplinară va trebui să indice numărul de dosar atribuit.

(3) Registrul de evidență a sesizărilor conține mențiuni cel puțin cu privire la:

a) persoana care a formulat sesizarea;

b) persoana a cărei faptă este sesizată;

c) documentele transmise de către persoana care a formulat sesizarea.

SECȚIUNEA a 2-a

Cercetarea disciplinară prealabilă

Art. 15. — (1) Nicio sancțiune disciplinară nu poate fi dispusă mai înainte de efectuarea unei cercetări disciplinare prealabile.

(2) Procedura disciplinară se declanșează în termen de cel mult 30 de zile de la data înregistrării sesizării în registrul de intrări al registraturii generale a Uniunii, prin transmiterea sesizării de către președintele Uniunii către Comisia de etică și disciplină.

Art. 16. — (1) După primirea sesizării, președintele Comisiei de etică și disciplină desemnează un raportor dintre membrii titulari ai Comisiei de etică și disciplină, responsabil pentru analiza preliminară a sesizării, întocmirea raportului prealabil și pentru prezentarea acestuia în plenul Comisiei de etică și disciplină.

(2) Raportorul desemnat instrumentează toate actele procedurii de cercetare disciplinară prealabilă, propunând Comisiei de etică și disciplină dispunerea măsurilor care sunt de competența acesteia.

Art. 17. — (1) În cazul în care un membru titular al Comisiei de etică și disciplină desemnat raportor într-o cauză disciplinară se află în conflict de interese sau este soț, rudă sau afin până la gradul al treilea inclusiv cu una dintre părțile implicate sau cu avocatul ori mandatarul acesteia, acesta are obligația să se abțină și să îl informeze pe președintele comisiei.

(2) În cazul în care raportorul incompatibil sau în conflict de interese nu se abține, acesta poate fi recuzat de către partea interesată. Cererea de recuzare va fi soluționată de către președintele comisiei sau, în cazul în care acesta este raportorul recuzat, atunci cererea de recuzare va fi soluționată de către membrii titulari ai Comisiei de etică și disciplină, fără participarea președintelui acesteia, care decid prin majoritatea absolută a voturilor.

(3) Dacă raportorul desemnat se abține sau dacă președintele Comisiei de etică și disciplină apreciază că cererea de recuzare este întemeiată, acesta va desemna în termen de 24 de ore un alt raportor dintre membrii titulari.

Art. 18. — (1) Persoana supusă cercetării disciplinare prealabile va fi convocată în scris în vederea audierii, precizându-se obiectul, data, ora și locul întrevederii.

(2) Convocarea se poate face prin scrisoare recomandată, prin înștiințare scrisă de luare la cunoștință prin semnătură, prin fax, e-mail sau prin orice alt mijloc de comunicare ce permite confirmarea primirii convocării, astfel încât convocarea să fie primită de persoana în cauză cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de data fixată.

(3) Convocarea, audierea persoanei cercetate, atunci când se prezintă, precum și verificarea apărărilor acesteia sunt obligatorii.

(4) Poate fi convocată și persoana care a înaintat sesizarea Comisiei de etică și disciplină sau orice altă persoană ale cărei declarații pot ajuta la soluționarea cauzei. Decizia convocării acestor persoane aparține raportorului.

(5) Raportorul trebuie să aibă un rol activ în cercetarea disciplinară prealabilă, în sensul că acesta trebuie să analizeze toate aspectele cauzei. Raportorul desemnat administrează orice probă care este necesară, utilă și relevantă pentru soluționarea cauzei, cu sprijinul Secretariatului Comisiei de etică și disciplină. În acest scop, raportorul poate constata situații de fapt și poate solicita înscrisuri sau opiniile unor consultanți de specialitate din cadrul Uniunii sau din afara acesteia.

(6) Persoana cercetată are dreptul să ia cunoștință de toate actele cercetării prealabile și poate solicita administrarea de probe în apărare.

(7) Refuzul persoanei cercetate de a se prezenta în fața raportorului sau de a face declarații se consemnează într-un proces-verbal și nu împiedică finalizarea cercetării disciplinare prealabile.

(8) În cazul în care se constată imposibilitatea obiectivă a persoanei cercetate de a se prezenta în fața raportorului sau de

a face declarații, raportorul poate suspenda cursul cercetării prealabile până la încetarea cauzelor care au determinat suspendarea.

Art. 19. — (1) La finalizarea cercetării disciplinare prealabile, raportorul întocmește raportul prealabil, care cuprinde concluziile sale.

(2) În conținutul raportului prealabil, raportorul poate să propună Comisiei de etică și disciplină următoarele soluții:

a) clasarea, atunci când concluzionează că exercitarea acțiunii disciplinare nu se justifică ori nu este posibilă sau în cazul prevăzut la art. 13 alin. (5);

b) neaplicarea unei sancțiuni disciplinare, atunci când apreciază că fapta cercetată nu constituie abatere disciplinară sau că persoana cercetată este nevinovată;

c) aplicarea unei sancțiuni disciplinare, avându-se în vedere prevederile art. 26 din Ordonanță.

(3) Raportul prealabil se înaintează de către raportor președintelui Comisiei de etică și disciplină prin intermediul secretariatului.

SECȚIUNEA a 3-a

Cercetarea disciplinară propriu-zisă

Art. 20. — (1) După primirea raportului prealabil, președintele comisiei înscrie cauza pe ordinea de zi a următoarei ședințe a Comisiei de etică și disciplină pentru efectuarea cercetării disciplinare propriu-zise.

(2) Ședințele Comisiei de etică și disciplină nu sunt publice.

(3) Pentru aplicarea unei sancțiuni disciplinare sunt obligatorii efectuarea cercetării prealabile și audierea persoanei cercetate, cu excepția situației când aceasta nu se prezintă, fără un motiv obiectiv, la convocarea făcută de președintele Comisiei de etică și disciplină.

(4) Dispozițiile art. 18 se aplică în mod corespunzător.

Art. 21. — (1) Participarea raportorului la cercetarea disciplinară propriu-zisă este obligatorie. Acesta prezintă raportul prealabil și concluziile sale plenului Comisiei de etică și disciplină.

(2) Lucrările Comisiei de etică și disciplină se consemnează într-un proces-verbal ce va fi semnat de toți membrii acesteia, în care se consemnează dacă a fost prezentă persoana cercetată, respectiv persoana care a făcut sesizarea, dacă este cazul.

(3) Comisia de etică stabilește faptele și urmările acestora, împrejurările în care au fost săvârșite, precum și orice date concludente ce pot fi avute în vedere pentru încadrarea faptei ca abatere disciplinară și pentru aprecierea vinovăției sau nevinovăției persoanei cercetate.

(4) Audierea persoanei cercetate se consemnează în scris sau se înregistrează audio de către Secretariatul Comisiei de etică și disciplină, sub sancțiunea nulității.

(5) Dispozițiile art. 17 se aplică în mod corespunzător. Membrul Comisiei de etică și disciplină, altul decât raportorul, care se află în incompatibilitate sau în conflict de interese are obligația să se abțină de la vot, în caz contrar putând fi recuzat. Cererea de recuzare va fi soluționată de către președintele comisiei sau, în cazul în care acesta este raportorul recuzat, cererea de recuzare va fi soluționată de către membrii titulari ai Comisiei de etică și disciplină, fără participarea președintelui acesteia, care decid prin majoritatea absolută a voturilor.

Art. 22. — (1) După audierea raportorului, a persoanei cercetate, a persoanei care a formulat sesizarea, dacă este cazul, și analizarea probelor aflate la dosarul disciplinar, Comisia de etică și disciplină deliberază și supune la vot propunerea de soluționare a cercetării disciplinare. Conținutul deliberărilor se consemnează în procesul-verbal al ședinței.

(2) Rezultatul deliberărilor este consemnat într-un referat, care poate să conțină:

a) propunerea clasării, atunci când se concluzionează că exercitarea acțiunii disciplinare nu se justifică ori nu este posibilă sau în cazul prevăzut la art. 13 alin. (5);

b) propunerea neaplicării unei sancțiuni disciplinare, atunci când se apreciază că fapta cercetată nu constituie abatere disciplinară sau că persoana cercetată este nevinovată;

c) propunerea aplicării unei sancțiuni disciplinare, avându-se în vedere prevederile art. 26 din Ordonanță.

(3) Propunerile raportorului din raportul prealabil nu sunt obligatorii pentru Comisia de etică și disciplină.

(4) Când plenum Comisiei de etică și disciplină constată că cercetarea disciplinară prealabilă nu este completă sau că nu au fost respectate dispozițiile legale care garantează aflarea adevărului, restituie cauza disciplinară raportorului în vederea completării sau desemnează un alt raportor în vederea refacerii cercetării disciplinare prealabile.

(5) Referatul prevăzut la alin. (2) reprezintă hotărârea finală a Comisiei de etică și disciplină cu privire la soluționarea cauzei disciplinare.

(6) În cazul prevăzut la alin. (2) lit. c), dacă se constată că acțiunea disciplinară este întemeiată, Comisia de etică și disciplină va propune Consiliului director aplicarea unei sancțiuni disciplinare în raport cu gravitatea abaterii disciplinare săvârșite și a urmărilor acesteia, cu cauzele care au determinat săvârșirea acesteia, cu împrejurările în care abaterea a fost săvârșită, cu gradul de vinovăție, cu circumstanțele personale ale celui care a săvârșit-o, cu comportamentul său general în exercitarea profesiei de evaluator autorizat și cu existența unor antecedente disciplinare.

Art. 23. — (1) Referatul prevăzut la art. 22 alin. (2) trebuie să se limiteze la fapta și persoana pentru care s-a efectuat cercetarea disciplinară prealabilă și propriu-zisă.

(2) Referatul Comisiei de etică și disciplină trebuie să conțină:

a) data și locul întocmirii, numele, prenumele și calitatea celui care îl întocmește, cu indicarea numărului de dosar disciplinar;

b) date referitoare la persoana cercetată disciplinar;

c) mențiuni privind antecedentele disciplinare, dacă este cazul;

d) descrierea faptei reținute în sarcina persoanei cercetate, cu indicarea tuturor circumstanțelor și a urmărilor acesteia;

e) motivele pentru care au fost înlăturate apărările formulate de persoana cercetată, atunci când este cazul;

f) propunerea Comisiei de etică și disciplină privind modul de soluționare a acțiunii disciplinare;

g) descrierea motivelor de fapt și de drept care au stat la baza hotărârii Comisiei de etică și disciplină, precum și a probelor pe care se întemeiază aceasta;

h) semnătura președintelui comisiei.

Art. 24. — (1) Secretariatul Comisiei de etică și disciplină comunică persoanei cercetate un exemplar al referatului de cercetare disciplinară, în termen de 10 zile de la aprobarea sa.

(2) În orice procedură disciplinară, Comisia de etică și disciplină acordă persoanei cercetate dreptul de a-și exprima în scris observațiile cu privire la conținutul referatului. Observațiile trebuie transmise Comisiei de etică și disciplină în termen de 10 zile de la data primirii referatului, sub sancțiunea decăderii. În observațiile scrise, persoana cercetată poate solicita audierea sa de către Consiliul director.

(3) După primirea observațiilor sau la expirarea termenului prevăzut la alin. (2), după caz, președintele Comisiei de etică și disciplină înaintează referatul împreună cu observațiile persoanei cercetate Consiliului director sau Conferinței naționale, după caz, în termen de 5 zile de la finalizarea acestuia.

SECȚIUNEA a 4-a

Soluționarea acțiunii disciplinare

Art. 25. — (1) Consiliul director sau Conferința națională, după caz, începe soluționarea acțiunilor disciplinare în următoarea ședință a Consiliului director sau în următoarea Conferință națională, după caz, după data primirii referatelor Comisiei de etică și disciplină.

(2) Consiliul director sau Conferința națională, după caz, soluționează acțiunea disciplinară prin decizie.

(3) Membrii Consiliului director trebuie să fie imparțiali și independenți de persoana cercetată disciplinar și de orice altă persoană care are legătură cu aceasta sau are vreun interes în legătură cu fapta cercetată. Oricare membru al Consiliului director care se află în conflict de interese sau este soț, rudă sau afin până la gradul al treilea inclusiv cu una dintre părțile implicate sau cu avocatul ori mandatarul acesteia are obligația să se abțină de la vot.

(4) Propunerile Comisiei de etică și disciplină din referat nu sunt obligatorii pentru Consiliul director sau Conferința națională, după caz, care poate decide clasarea, sancționarea sau nesancționarea persoanei cercetate. În cazul în care soluția Consiliului director este diferită de propunerea Comisiei de etică și disciplină, aceasta trebuie motivată.

(5) Atunci când apreciază că este util pentru stabilirea adevărului în cauza disciplinară, Consiliul director sau Conferința națională, după caz, poate audia persoana cercetată și în lipsa unei solicitări din partea acesteia, precum și persoana care a formulat sesizarea.

(6) Când Consiliul director sau Conferința națională, după caz, constată că cercetarea disciplinară nu este completă, restituie cauza disciplinară Comisiei de etică și disciplină, în vederea completării cercetării disciplinare.

(7) Consiliul director sau Conferința națională, după caz, poate aplica, motivat, o sancțiune disciplinară mai gravă sau mai ușoară decât cea propusă de Comisia de etică și disciplină.

(8) Decizia Consiliului director sau a Conferinței naționale, după caz, va fi redactată prin grija Secretariatul Consiliului director.

(9) Sub sancțiunea nulității absolute, decizia cuprinde în mod obligatoriu:

a) descrierea faptei care constituie abatere disciplinară;

b) precizarea prevederilor din Ordonanță, din Regulamentul de organizare și funcționare a Uniunii, din codul de etică sau din alte acte normative privind exercitarea profesiei de evaluator autorizat care au fost încălcate de persoana sancționată;

c) temeiul legal în baza căruia se aplică sancțiunea disciplinară;

d) sancțiunea ce se va aplica;

e) motivele pentru care au fost înlăturate apărările formulate de persoana sancționată în cursul cercetării disciplinare ori observațiile acesteia, dacă este cazul;

f) termenul înăuntrul căruia decizia poate fi contestată;

g) instanța de contencios administrativ competentă să soluționeze contestația împotriva deciziei de soluționare a acțiunii disciplinare;

h) semnătura președintelui Comisiei de etică și disciplină și a președintelui Uniunii.

Art. 26. — Răspunderea disciplinară nu exclude răspunderea civilă, penală sau administrativă a persoanei pentru fapta săvârșită.

Art. 27. — (1) Decizia de soluționare a acțiunii disciplinare se comunică persoanelor interesate în termen de 10 zile de la data emiterii, prin grija Secretariatului Consiliului director.

(2) Decizia produce efecte de la data comunicării.

(3) Decizia este legal comunicată prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, trimisă la ultima adresă a domiciliului

sau sediului social comunicată Uniunii. În caz de refuz al primirii sau de returnare a scrisorii, decizia este legal comunicată prin fax, e-mail sau prin orice alt mijloc ce permite confirmarea transmiterii.

(4) Decizia de soluționare a acțiunii disciplinare poate fi atacată, în termen de 30 de zile de la comunicare, la instanța de judecată competentă, potrivit Ordonanței.

Art. 28. — (1) Decizia de sancționare se înscrie în registrul antecedentelor disciplinare al evaluatorului autorizat sancționat.

(2) Mențiunile privind antecedentele disciplinare se radiază de drept:

a) în cazul sancțiunii disciplinare prevăzute la art. 26 lit. a) din Ordonanță, după trecerea unui termen de 12 luni de la data aplicării;

b) în cazul sancțiunii disciplinare prevăzute la art. 26 lit. b) din Ordonanță, după trecerea unui termen de 12 luni de la data finalizării programului de pregătire profesională corectivă;

c) în cazul sancțiunii disciplinare prevăzute la art. 26 lit. c) din Ordonanță, după trecerea unui termen de 12 luni de la data expirării termenului de suspendare a calității de membru al Uniunii.

(3) Radierea mențiunii din registrul antecedentelor disciplinare se constată prin hotărâre a Consiliului director, la

propunerea Comisiei de etică și disciplină, și se comunică persoanei sancționate de către Secretariatul Consiliului director.

CAPITOLUL IV

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 29. — Când persoana cercetată disciplinar este un membru corporativ, toate actele de procedură vor fi îndeplinite față de reprezentantul legal al acesteia.

Art. 30. — Registrele și documentele Comisiei de etică și disciplină, inclusiv dosarele disciplinare, se păstrează în arhiva Uniunii timp de 5 ani.

Art. 31. — Prevederile prezentului regulament se aplică numai faptelor săvârșite de membrii Uniunii după data intrării sale în vigoare.

Art. 32. — Prevederile prezentului regulament se completează cu prevederile Ordonanței, ale Regulamentului de organizare și funcționare a Uniunii, ale codului de etică al profesiei și ale celorlalte acte de interes general ale Uniunii sau ale organelor sale de conducere.

Art. 33. — Anexele nr. 1—8 fac parte integrantă din prezentul regulament și pot fi modificate prin hotărâre a Consiliului director al Uniunii.

ANEXA Nr. 1

Angajamentul de confidențialitate al membrilor Comisiei de etică și disciplină

UNIUNEA NAȚIONALĂ A EVALUATORILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA
COMISIA DE ETICĂ ȘI DISCIPLINĂ

ANGAJAMENT DE CONFIDENȚIALITATE

Subsemnatul/Subsemnata,, având calitatea de membru titular/supleant al Comisiei de etică și disciplină ales de Conferința națională a Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România din data de, mă oblig prin semnarea prezentului angajament ca, pe toată durata mandatului meu și după încetarea acestuia, să păstrez confidențialitatea cu privire la toate informațiile pe care urmează să le obțin sau să le furnizez în considerarea calității mele de membru și să nu divulg niciunui terț informațiile astfel obținute, cu excepția celor care au devenit publice fără culpa mea.

Sunt de acord prin semnarea prezentului angajament să păstrez confidențialitatea în special în ceea ce privește identitatea membrilor Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România cercetați disciplinar, identitatea persoanelor care au formulat sesizări, faptele cercetate și probele existente, identitatea membrului Comisiei de etică și disciplină desemnat raportor responsabil în cauza disciplinară și propunerea Comisiei de etică și disciplină privind soluționarea cauzei disciplinare.

Sunt de acord că pe durata mandatului meu și după încetarea acestuia nu am dreptul să copiez, să multiplic, să distribui sau să dezvălui în niciun fel, total ori parțial, niciunei alte persoane, companii, corporații sau entități niciuna dintre informațiile confidențiale obținute ori furnizate în cadrul Comisiei de etică și disciplină a Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România.

Înțeleg și declar că sunt de acord prin semnarea prezentului angajament că nerespectarea obligației mele de confidențialitate, constatată potrivit procedurii adoptate de Consiliul director al Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România, atrage revocarea mea din calitatea de membru și angajarea răspunderii mele față de Uniunea Națională a Evaluatorilor Autorizați din România pentru actele și faptele prejudiciabile intenționate.

Localitatea

Data

Numele și prenumele

Membru titular/supleant al Comisiei de etică și disciplină

Semnătura

F. DOVEZILE PE CARE SE SPRIJINĂ SESIZAREA

În sprijinul sesizării pe care o formulez, înțeleg să indic și să anexez următoarele dovezi:

- a) raportul de evaluare
- b)
- c)
- d)
- e)

Solicit declanșarea procedurii disciplinare împotriva persoanei arătate la pct. B de mai sus și cercetarea faptei ce face obiectul prezentei sesizări, astfel cum a fost descrisă la pct. E de mai sus.

Vă rog să îmi comunicați răspunsul dumneavoastră la adresa sau prin e-mail la adresa

Data

Semnătura

.....

ANEXA Nr. 8

Declarația membrilor Comisiei de etică și disciplină care cercetează și/sau soluționează acțiunea disciplinară

UNIUNEA NAȚIONALĂ A EVALUATORILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA
CONSILIUL DIRECTOR

DECLARAȚIE

Subsemnatul,, având calitatea de membru al Consiliului director al Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România, în legătură cu cauza ce face obiectul dosarului de cercetare disciplinară nr. din data de având ca obiect cercetarea disciplinară declanșată de Comisia de etică și disciplină a Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România în baza sesizării nr. din data de formulate de cu privire la fapta constând în pretins a fi săvârșită de domnul/doamna/S.C. evaluator autorizat, cunoscând prevederile art. 292 din Codul penal, declar pe propria răspundere următoarele:

nu sunt soț, rudă sau afin până la gradul al treilea inclusiv cu niciuna dintre părțile implicate în cauza disciplinară ce formează obiectul dosarului nr. /

nu mă aflu în nicio situație de incompatibilitate sau conflict de interese; sau

sunt soț, rudă sau afin până la gradul al treilea inclusiv cu una dintre părțile implicate în cauza disciplinară ce formează obiectul dosarului nr. /, respectiv cu

mă aflu în următoarea situație față de cauza disciplinară ce formează obiectul dosarului nr. /

.....

.....

.....

.....

Aceasta este declarația mea pe care o dau și o susțin ca fiind conformă cu realitatea, după toate cunoștințele mele.

Data

Numele și prenumele

Membru al Consiliului director

Semnătura

.....

UNIUNEA NAȚIONALĂ A EVALUATORILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE**privind aprobarea standardelor de evaluare obligatorii pentru membrii Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România**

În temeiul art. 7 alin. (3) lit. j) din Ordonanța Guvernului nr. 24/2011 privind unele măsuri în domeniul evaluării bunurilor,

Conferința națională a Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă următoarele standarde de evaluare:

a) Standardele internaționale de evaluare IVS (International Valuation Standards), ediția 2011, traduse în limba română de IROVAL — S.R.L.;

b) ghidurile de evaluare, editate de către IROVAL — S.R.L., compuse din:

b.1) ghidurile de evaluare (GE), care cuprind:

- (i) Ghidul de evaluare GE 1 „Verificarea evaluărilor”;
- (ii) Ghidul de evaluare GE 2 „Evaluarea proprietății imobiliare generatoare de afaceri”;
- (iii) Ghidul de evaluare GE 3 „Evaluarea proprietăților din industria extractivă”;
- (iv) Ghidul de evaluare GE 4 „Considerații privind implicațiile substanțelor periculoase și toxice în evaluare”;

b.2) ghidurile metodologice de evaluare (GME), care cuprind:

- (v) Ghidul metodologic de evaluare GME 1 „Evaluarea terenului”;
- (vi) Ghidul metodologic de evaluare GME 2 „Evaluarea pentru garantarea împrumutului”;

b.3) Glosarul IVS 2011;

b.4) Abordarea metodologică a unor definiții și termeni din IVS, ediția 2011.

Art. 2. — Standardele de evaluare prevăzute la art. 1 sunt obligatorii pentru toți membrii Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România, în cadrul activității de evaluare.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România,
Marian Petre

București, 19 mai 2012.

Nr. 3.

★

RECTIFICĂRI

La Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2011 pentru aprobarea unor măsuri cu privire la vânzarea unor pachete de acțiuni deținute de Societatea Comercială de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice „Electrica” — S.A. și pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 31/2004 privind unele măsuri pentru derularea procesului de privatizare a Societății Comerciale de Distribuție a Gazelor Naturale „Distrigaz Sud” — S.A. București și a Societății Comerciale de Distribuție a Gazelor Naturale „Distrigaz Nord” — S.A. Târgu Mureș, precum și a societăților comerciale filiale de distribuție și furnizare a energiei electrice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 931 din 29 decembrie 2011, se face următoarea rectificare:

— la art. 2 pct. 14 lit. b) partea finală, în loc de: „...”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, nr. 4.481 din 26 august 2009, rectificare publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, nr. 4.601 din 2 septembrie 2009;” se va citi: „...”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a;”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

